

Sygn. akt V U 157/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Legnicy V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSO Mirosława Molenda-Migdalewicz

Protokolant: star. sekr. sądowy Katarzyna Awsiukiewicz

po rozpoznaniu w dniu 23 lutego 2015 r. w Legnicy

sprawy z wniosku E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L.

z dnia 12 grudnia 2013 r.

znak (...) dec. nr(...)

ustalenie niepodlegania ubezpieczeniom społecznym

oddala odwołanie

Sygn. akt VU 157/14

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12 grudnia 2013 r., nr (...) dec. (...) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. stwierdził, że E. S. jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu i dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu - w okresie od 01 lipca 2013 r.

W uzasadnieniu decyzji organ rentowy wskazał, że postępowanie E. S., tj. rozpoczęcie działalności gospodarczej na niecałe dwa miesiące przed urodzeniem dziecka, poprzez zalegalizowanie jej wpisem do CEIDG, zgłoszenie się do ubezpieczeń, opłacenie składek z tego tytułu, wytworzenie dokumentacji podatkowej, gdzie wpisy o przychodach nie wygenerowały nawet obowiązku wpłacenia zaliczki na podatek dochodowy - było tylko środkiem do uzyskania prawa do zasiłku macierzyńskiego .

Dodatkowo organ rentowy wskazał , że wykonywanie działalności gospodarczej, bez spełnienia czynników zarobkowych, ciągłości jej prowadzenia, bez zachowania racjonalności pomiędzy uzyskiwanymi przychodami a ponoszonymi kosztami, nie może być akceptowane przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych. Zgodnie bowiem z art. 5 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., nr 16, póź. 93 z późn. zm.) nie można czynić ze swego prawa użytku, który by był sprzeczny ze społeczno-gospodarczym przeznaczeniem tego prawa lub z zasadami współżycia społecznego. Takie działanie lub zaniechanie uprawnionego nie jest uważane za wykonywanie prawa i nie

korzysta z ochrony. Tym samym – zdaniem ZUS Oddział w L. wskazał, że E. S., nie posiadając tytułu do ubezpieczeń, jakim byłoby faktyczne prowadzenie pozarolniczej działalności gospodarczej, nie może korzystać z ochrony jakie dawałoby jej ubezpieczenie chorobowe, a mianowicie świadczenia pieniężne w razie choroby i macierzyństwa.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła E. S., podając iż żaden przepis ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych nie zabrania ubezpieczonemu opłacania składek wyższych niż preferencyjne. Wysokość wpłacanej składki na ubezpieczenia nie jest uzależniona od wysokości uzyskiwanych przychodów z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej. Osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą ma jedynie obowiązek uregulować składki od zadeklarowanej podstawy jej wymiaru. Ustawodawca przewidział minimalną i maksymalną podstawę, od której podatnik musi obliczyć i zapłacić składki. Skoro zatem ubezpieczona opłacała wyższe składki niż preferencyjne z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej, to takiego zachowania skarżącej – w jej ocenie – nie można uznać za naruszenie zasad określonych w art. 5 kodeksu cywilnego.

Dodatkowo w uzasadnieniu odwołania E. S. wskazała, że ustawodawca nie ustanowił żadnych przepisów, które uzależniałyby płacenie składek w wysokości uzależnionej od wypracowanego dochodu, natomiast fakt, że ubezpieczona – jako płatnik składek – osiągnęła niski dochód z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej – nie przesądza o wysokości składki jaką chce opłacać.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. wniósł o jego oddalenie, uzasadniając swoje stanowisko tak jak w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

E. S. przed dniem 01 lipca 2013r. nie posiadała tytułu do objęcia jej ubezpieczeniem chorobowym.

Podlegała ona tylko ubezpieczeniu emerytalnemu i rentowym oraz zdrowotnemu jako osoba bezrobotna pobierająca z tego tytułu.

E. S. od 01 lipca 2013r. figuruje w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej (CEIDG) jako przedsiębiorca prowadzący działalność gospodarczą.

Miejscem działalności jest lokal stanowiący jej własność.

Przedmiotem tej działalności jest "sprzedaż detaliczna artykułów używanych prowadzana w wyspecjalizowanych sklepach".

Z tego tytułu E. S. zgłosiła się w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych do obowiązkowych ubezpieczeń: emerytalnego, rentowych, wypadkowego i zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Jako tytuł do ubezpieczeń w zgłoszeniu skarżąca wpisała: "osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą nie mająca ustalonego prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, dla której podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne stanowi zadeklarowana kwota nie niższa niż 30% kwoty / minimalnego wynagrodzenia".

Składki z ww. tytułu zostały opłacone od podstawy wymiaru w wysokości 9350,13 zł na ubezpieczenia społeczne i Fundusz Pracy oraz 2908,13 zł na ubezpieczenie zdrowotne.

Po zarejestrowaniu działalności gospodarczej E. S. zakupiła w dniu 02.07.2013r. odzież używaną damską i męską w ilości 25 kg za cenę 390 zł. Nie kupiła towaru do sklepu w tzw. "niesorcie", gdzie sprzedawana jest odzież niesortowalna, gdyż w takich punktach odzież sprzedawana jest jednorazowo w ilości około 1 tony. Wnioskodawczyni nie miała pieniędzy na zakup towaru w takiej ilości.

Rozpoczynając działalność wnioskodawczyni rozliczała się z podatku dochodowego w formie ryczałtu ewidencjonowanego tj. w stawce podatkowej 3% ryczałt od przychodów ewidencjonowanych. Dzienna sprzedaż wpisywana była do "zeszytu utargów".

W zeszycie tym skarżąca wpisała łączny przychód w miesiącu lipcu 2013r. w kwocie 160 zł .

Daty wpisów przychodu w miesiącu lipcu 2013r. : 04,05, 09,11,19,23,25 .

Sprzedaż zaewidencjonowana została za 7 dni .

W miesiącu sierpniu 2013r. w zeszycie utargów wskazany został łączny miesięczny przychód w wysokości 156,50 zł .
Sprzedaż odnotowana została w wyżej wskazanym miesiącu w dniach : 02,05,07,16,19,20 (6 dni) .

Z powodu zbyt niskich utargów miesięcznych nie wystąpił obowiązek zapłaty zaliczki na podatek dochodowy z tytułu PPE.

Składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od 1 lipca do 28 sierpnia br. (tj. do dnia poprzedzającego rozpoczęcie otrzymywania zasiłku macierzyńskiego) zainteresowana opłaciła w kwocie 6947,02 zł.

Wnioskodawczynie w okresie ciąży była kilkakrotnie hospitalizowana .

W dniach od 28 stycznia 2013r. do 30 stycznia 2013r. E. S. przebywała w (...)Szpitalu (...) w L. na Oddziale Położniczo-Ginekologicznym , gdzie przyjęta została z powodu bólów podbrzusza i zagrożenia poronienia ciąży 9/10 tygodniowej . Skarżącą została wypisana ze szpitala w stanie dobrym z zaleceniem oszczędnego trybu życia .

W dniach od 11 maja 2013r. do 14 maja 2013r. E. S. ponownie przebywała w (...) Szpitalu (...) w L. na Oddziale Położniczo-Ginekologicznym , gdzie jako uczestnik wypadku komunikacyjnego . Wówczas E. S. była w 23/24 tygodniu ciąży .

Do karty informacyjnej leczenia szpitalnego dołączono zalecenie dla pacjentów m.in. częstego odpoczynku i nie dźwigania ciężkich przedmiotów .

W dniach od 12 do 15 sierpnia 2013r. wnioskodawczynie miała wystawione zwolnienie lekarskie , które przesłała do biura księgowego (...) . Zwolnienie to nie zostało przesłane do ZUS .

W tym czasie od 12 do 14 sierpnia 2014r. E. S. przebywała w Klinice (...) we W. , gdzie przyjęta została z koniecznością przeprowadzenia obserwacji i diagnostyki klinicznej . Wówczas skarżącą była w 37 tygodniu ciąży .

W dniach od 15 lipca 2013r. do 18 lipca 2013r. E. S. przebywała w (...) Szpitalu (...) w L. na Oddziale Położniczo-Ginekologicznym , gdzie przyjęta została z powodu będąc w 32/33 tygodniu ciąży z powodu porodu fałszywego przed 37 tygodniem ciąży .

Przed urodzeniem dziecka E. S. była hospitalizowana od dnia 24 sierpnia 2013r.

W dniu 29 sierpnia 2013r. skarżącą urodziła dziecko .

Od dnia 29 sierpnia 2013r. ZUS wypłacił E. S. zasiłek macierzyński .

Na dzień wydania zaskarżonej decyzji tj. na dzień 12 grudnia 2013r. wysokość wypłaconego świadczenia wyniosła:

za okres od 29 do 31 sierpnia - 645,45 zł,

za okres od 1 do 30 września - 6454,50 zł,

za okres od 1 do 31 października - 6669,65 zł,

za okres od 1 do 30 listopada - 6454,50 zł.

Natomiast składki na ubezpieczenia społeczne, ubezpieczenie zdrowotne i Fundusz Pracy za okres od 1 lipca do 28 sierpnia br. (tj. do dnia poprzedzającego rozpoczęcie otrzymywania zasiłku macierzyńskiego) zainteresowana opłaciła w kwocie 6947,02 zł.

d o w ó d:

- akta ubezpieczeniowe ,
- ksero dokumentacji medycznej z Gabinetu Ginekologiczno-Położniczego G. C.,
- ksero dokumentacji medycznej z (...) Szpitalu (...) w L. na Oddziale Położniczo-Ginekologicznym,
- ksero dokumentacji medycznej z Klinice (...) we W.,
- dokumentacja nadesłana przez Biuro Podatkowe(...),
- zeznania świadków - protokół rozprawy z dnia 10.09.2014r. : B. K. 00:12:54-00:21:00; K. M. 00:22:09-00:29:56 ; A. S. (1) 00:31:07-00:36:24; A. S. (2) 00:38:26-00:43:20; P. S. 00:44:35-00:47:26;K. S. 00:48:31-00:54:35; A. W. 00:56:34-01:08:39; M. W. 01:10:56-01:22:02 ;
- przesłuchanie wnioskodawczyni E. S. protokół rozprawy z dnia 10.09.2014r. 01:24:14-02:10:49,
- pisma ZUS O/ L. z dnia : 30.10.2014r. k. 87 i 05.12.2014r. k..101,
- umowa sprzedaży z dnia 02.07.2013r. k. 68 ,
- pismo z (...) Szpitalu (...) w L. na Oddziale Położniczo-Ginekologicznym z dnia 24.09.2014r. k. 70.

W dniu 29 września 2014r. E. S. sporządziła i przekazała korektę dokumentu rozliczeniowego ZUS DRA za miesiąc sierpień 2014r. oraz pierwszorazowy dokument rozliczeniowy ZUS DRA za miesiąc wrzesień 2014r.

W pierwszorazowym dokumencie dotyczącym miesiąca sierpnia 2014r. E. S. zadeklarowała wyłącznie podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia zdrowotne . Natomiast w sporządzonej dnia 29 września 2014r. korekcie skarżąca zadeklarowała również podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne – w tym na dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w wysokości 524,44 zł .

W deklaracji rozliczeniowej za miesiąc wrzesień 2014r. E. S. podstawę wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne i dobrowolne ubezpieczenie chorobowe w wysokości 2247,60 zł .

Należne składki na ubezpieczenia społeczne w tym dobrowolne ubezpieczenie chorobowe zostały opłacone przez E. S. w dniu 13 października 2014r.

d o w ó d:

- pismo ZUS O/L. z dnia 30.10.2014r. wraz z załącznikami deklaracjami rozliczeniowymi ZUS DRA k:87-90.

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie E. S. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 i art. 12 ust. 1 w zw. z art. 13 pkt 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1442 j.t.) osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym oraz wypadkowemu od dnia rozpoczęcia do dnia zaprzestania wykonywania tej działalności, z wyłączeniem okresu, na który wykonywanie działalności zostało

zawieszono na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej. Natomiast w myśl art. 11 ust. 2 cytowanej ustawy dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu podlegają osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą.

Jak wynika z art. 8 ust. 6 pkt 1 za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się osobę prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą na podstawie przepisów o działalności gospodarczej lub innych przepisów szczególnych. Z kolei w myśl art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2013 r., poz. 672 j.t.) działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły.

Działalność gospodarczą w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wyróżnia kilka specyficznych właściwości, tj. charakter profesjonalny, a więc stały, nie amatorski i nie okazjonalny, podporządkowanie regułom opłacalności i zysku, powtarzalność działań (np. seryjność produkcji, stypizowanie transakcji, stała współpraca itd.) oraz uczestnictwo w obrocie gospodarczym (por. uchwała siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 18 czerwca 1991 r., sygn. akt III CZP 40/91).

Istotne jest przy tym, że kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem, wyrejestrowaniem, czy zgłaszaniem przerw w tej działalności mają pewne znaczenie w sferze dowodowej, ale nie przesądzają same w sobie o podleganiu obowiązkowi ubezpieczenia społecznego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 września 2007 r., sygn. akt III UK 35/2007). Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika bowiem z faktycznego prowadzenia tej działalności. W konsekwencji, obowiązkowi ubezpieczeń społecznych podlega osoba faktycznie prowadząca działalność gospodarczą (a więc wykonująca tę działalność), a nie osoba jedynie figurująca w ewidencji działalności gospodarczej na podstawie uzyskanego wpisu, która działalności tej nie prowadzi (nie wykonuje).

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy w okresie od 01 lipca 2013 r. E. S. podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, wypadkowemu i dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. Organ rentowy zarzucił bowiem, iż celem zgłoszenia wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej i zadeklarowania bardzo wysokiej podstawy wymiary składek było jedynie uzyskanie korzyści z ubezpieczenia chorobowego. W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy daje podstawę do takiego twierdzenia, szczególnie z uwagi na treści przesłuchania E. S. w dniu 10 września 2014 r., podczas którego wnioskodawczyni wprost podała, że płaciła najwyższe składki aby zasiłek przysługiwał jej w maksymalnym wymiarze.

Przede wszystkim bowiem należy wskazać, że przeprowadzone w sprawie postępowanie dowodowe wykazało, że poza zaewidencjonowaniem pozarolniczej działalności gospodarczej, E. S. nie prowadziła działalności gospodarczej w rozumieniu art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej tj. w sposób zorganizowany i ciągły. W ocenie Sądu w działaniach wnioskodawczyni brak było bowiem cechy zarobkowości, którą ustawodawca wyspecyfikował w art. 2 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, immanentnie związanej z działalnością gospodarczą.

Zarobkowy charakter działalności gospodarczej oznacza, że zamiarem (celem) jej podjęcia jest osiągnięcie zysku. Tymczasem E. S. nie była zainteresowana faktycznym prowadzeniem działalności gospodarczej w sposób zorganizowany i ciągły, który wskazywałby na istnienie po stronie skarżącej należytej dbałości o wynik finansowy prowadzonej działalności gospodarczej. Wnioskodawczyni bowiem była świadoma, iż z uwagi na przebieg ciąży musi być hospitalizowana, a stan zdrowia uniemożliwi jej wykonywanie pracy przez 5 dni w tygodniu po kilka godzin dziennie – co przedstawiono w ustaleniach faktycznych niniejszego uzasadnienia. Dodatkowo zważyć należy bowiem, że kupując w dniu 02 lipca 2013 r. towar za kwotę 390 zł i dokonując jego sprzedaży w ciągu 13 dni w okresie od 02 lipca 2014 r. (data zakupu towaru) do dnia 20 sierpnia 2013 r. (data ostatniego wpisu w zeszycie utargów) za kwotę łączną 316,50 zł - E. S. nie była należycie przygotowana do prowadzenia w sposób ciągły firmy zajmującej się sprzedażą odzieży używanej. Sklep nie był dotowarowany, a wnioskodawczyni – co przyznała podczas

przesłuchania na rozprawie w dniu 10 września 2014r. – nie miała pieniędzy na zakup towaru w ilości większej niż 25 kg. Wnioskodawczyni nawet nie dokonała ponownego zakupu towaru w takiej samej ilości jak w dniu 02 lipca 2013r.

Po przeanalizowaniu materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie sąd uznał, że jedynym powodem zaewidencjonowania działalności gospodarczej w dniu 01 lipca 2013r. i dokonania w ciągu niecałych 2 miesięcy sprzedaży tylko w ciągu 13 dni był wyłącznie zamiar uzyskania zasiłków z ubezpieczenia chorobowego i macierzyńskiego w maksymalnej wysokości. Nie będąc zatem zainteresowana możliwością uzyskania realnego przychodu, E. S. zadeklarowała podstawę wymiaru składek na poziomie 9.000,00 zł, choć dla osób takich jak ona ustawodawca przewidział preferencyjną stawkę składek na ubezpieczenia społeczne. Powyższe wskazuje na brak dbałości o wynik finansowy prowadzonej działalności gospodarczej.

Istotne jest przy tym, że deklarowana podstawa wymiaru składek pozostawała w oderwaniu od realnych możliwości finansowych firmy wnioskodawczyni oraz także rzeczywistego wyniku finansowego tej działalności. Wynik finansowy za rok 2013 wyraźnie wskazuje bowiem, że działalność gospodarcza prowadzona przez wnioskodawczynię nie przynosiła żadnych dochodów, z których można by pokryć należności publicznoprawne w postaci składek na ubezpieczenia społeczne i działalność ta generowała wyłącznie stratę.

Z powyższego wynika, że cel zarobkowy jaki powinien przyświecać ubezpieczonej przy prowadzeniu działalności gospodarczej ustąpił celowi w postaci uzyskania wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego. Wskazywała na to zresztą sama wnioskodawczyni, które wyjaśniła, że deklarowała wysokie podstawy składek na ubezpieczenia społeczne, gdyż oczekiwała, że w najbliższej przyszłości będzie mogła skorzystać z wysokich świadczeń z ubezpieczenia społecznego.

Wniosek, że zgłoszenie działalności gospodarczej do ewidencji podyktowane było chęcią uzyskania w najbliższej przyszłości świadczeń z ubezpieczenia społecznego jest tym bardziej uzasadniony, jeśli uwzględni się specyficzną sytuację materialno-bytową wnioskodawczyni. Znamienne jest bowiem, że przed rejestracją działalności gospodarczej wnioskodawczyni pozostawała bez pracy, a w dniu dokonania tej czynności była w siódmym/ósmym miesiącu ciąży. Ubezpieczona miała więc świadomość, że będzie musiała opłacać wysokie składki tylko przez pewien tylko niedługi czas, gdyż uzyska zasiłek macierzyński jako świadczenie pewne, bo wynikające ze zbliżającego się porodu.

W spornym okresie – na co wskazywał sąd w niniejszym uzasadnieniu - wnioskodawczyni zrealizowała kilka transakcji w zakresie sprzedaży. Niemniej jednak dokonanie kilku sprzedaży w okresie, w którym ubezpieczona wykazywała symboliczne przychody, potwierdza jedynie okazjonalny, dorywczy i sporadyczny charakter takich czynności, które miały stworzyć pozory wykonywania działalności gospodarczej celem uzyskania świadczeń w postaci wysokiego - z uwagi na zgłoszoną podstawę wymiaru składki – zasiłku macierzyńskiego.

Sumując powyższe, zgłoszenie wnioskodawczyni do ubezpieczeń społecznych z tytułu prowadzonej działalności gospodarczej nie może być honorowane w aspekcie wykonywania praw podmiotowych (art. 5 k.c.). Nastąpiło ono bowiem z naruszeniem zasad współzycia społecznego, polegającym na świadomym zamiarze osiągnięcia nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. W szczególności zgłoszenie to narusza zasadę równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, wyrażoną w art. 2a ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych, jak również zasadę ekwiwalentności opłacanych składek w stosunku do uzyskiwanych świadczeń z Funduszu Ubezpieczenia Społecznego.

W konsekwencji sąd uznał, iż argumenty przedstawione przez E. S. w odwołaniu nie zasługują na uwzględnienie.

Dodatkowo wskazać należy, iż Trybunał Konstytucyjny badając sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych, niejednokrotnie wskazywał, że jedną z wartości, które należy uznać za podlegające szczególnej ochronie, jest zasada solidaryzmu społecznego w Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

W ocenie sądu postępowanie wnioskodawczyni nie tylko narusza w/w zasadę , ale również zasadę równego traktowania wszystkich ubezpieczonych, zasadę ochrony interesów i nie pokrzywdzenia innych, ubezpieczonych oraz zasadę nieuprawnionego uszczuplania środków funduszu ubezpieczeń społecznych.

Opisane w niniejszej sprawie czynności wnioskodawczyni miały na celu świadome osiągnięcie nieuzasadnionych korzyści z systemu ubezpieczeń społecznych kosztem innych uczestników tego systemu. Przepisy z jednej strony nakładają obowiązek opłacania składek, z drugiej strony gwarantują świadczenie jako swoisty ekwiwalent za opłacone składki. Poprzez taką właśnie konstrukcję realizowany jest cel zabezpieczenia społecznego. Sfera ubezpieczeń społecznych należy do sfery publicznej -co z kolei zobowiązuje Zakład Ubezpieczeń Społecznych do podejmowania odpowiednich kroków, zmierzających do eliminowania sytuacji godzących w poczucie sprawiedliwości społecznej oraz interes pozostałych uczestników systemu. Nie znajduje uzasadnienia akceptacja nieobojętnych społecznie zachowań oraz korzystania ze świadczeń z ubezpieczeń społecznych, polegających na zgłoszeniu do ubezpieczeń na krótki okres przed zajściem zdarzenia rodzącego uprawnienie do świadczenia i zadeklarowanie wysokiej podstawy wymiaru składek w celu uzyskania świadczeń obliczonych od tej podstawy. W przedmiotowej sprawie przeciętny stosunek wysokości świadczenia do uiszczonych składek pozostaje w oderwaniu od ustawowych regulatorów sprawiedliwego rozłożenia kosztów świadczeń przez odniesienie do czasu opłacania składek.

Z powyższych względów Sąd, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oddalił odwołanie , gdyż nie znalazł podstaw do jego uwzględnienia z przyczyn wskazanych w niniejszym uzasadnieniu.